

Stau jos și tac

Iulian Leonard

Stau jos și tac

Iulian Leonard

Iulian Leonard

Stau jos și tac

Iulian Leonard - Stau jos și tac
Seria poezie | Colecția Debut

©2017 casa de pariuri literare
www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro

editor: un cristian
producție: Tudor Bogdan Alexandru
concepție copertă: Francisc Baja

© ilustrație copertă: Adrian Sandu

Typefaces Warnock Pro, Designer Robert Slimbach, Adobe Systems Incorporated
Tipărit la Metropolis, Oradea

0 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LEONARD, IULIAN

Stau jos și tac / Iulian Leonard. - București : Casa de pariuri literare, 2017
ISBN 978-606-990-042-0

821.135.1

Iulian Leonard

Stau jos și tac

casa de pariuri literare

Iulian Leonard (în buletin, Iulian-Leonard Teleoacă)

M-am născut în Arad, pe 7 martie, 1988. Sunt absolvent al Facultății de Științe Politice, Comunicare și Filozofie de la Timișoara (secția Jurnalism, UVT) și am devenit fascinat de lumea poeziei contemporane în anul 2012, când am participat pentru prima oară la Festivalul de Literatură „Dorel Sibii” de la Săvârșin, în calitate de jurnalist acreditat. De atunci, ca poet, am participat aici la aproape fiecare ediție, iar în 2014 mi s-a acordat premiul trei. Am publicat în trei dintre antologiile acestei tabere de creație, referindu-mă aici la *Ide Ideri*, *La negru*, respectiv *Bungalou 6*. Am mai fost prezent și în revistele *Arca* (două apariții), *Tribuna* sau *Actualitatea Literară*, unde am avut publicate o serie de poeme. Ar mai fi de menționat și cele două texte publicate pe liceulcosmic.casajurnalistului.ro. De asemenea, am tradus și o selecție personală de haiku-uri aparținând scriitorului american Jack Kerouac pentru blogul traduceriledesambata.wordpress.com.

Printre altele, am avut și un rol secundar pentru scurtmetrajul *Libelula*, care a luat Premiul Juriului la Atena în anul 2016. De asemenea, am avut o emisiune TV *online* de tip pamflet, numită „Sufulcă-ți zilele!”, care însă nu a primit finanțarea cuvenită, fiind scoasă din grilă. Am scris cronici de teatru importante pentru Festivalul de Teatru Nou de la Arad, colaborând cu publicațiile *Special Arad*, *Ghidul Arădean*, dar mai ales cu *Aradculture.ro*. Am mai redactat interviuri, texte fictive și reportaje anuale pentru Festivalul de Jazz de la Gărâna. Am luat parte la „Întâlnirea cu scriitorii din Arad la Lugoj”, alături de poeții T.S. Khasis, Lucia Cuciureanu sau Andrei Mocuța. Sunt unul dintre apropiații mișcărilor „Kinema Ikon” ca salon de arte vizuale contemporane, respectiv „Discuția Secretă” - Festival Internațional de Literatură.

Am mai predat ca profesor de limba română pentru șase voluntari străini din Spania, Franța, Italia și Turcia. O perioadă am lucrat ca barman pentru cafeneaua culturală KF și contribui în continuare cu afișe și text pentru publicațiile online *Aradculture.ro* și *Special Arad*, realizând în fiecare săptămână *Calendarul cultural*. Și în fine, am avut trei editoriale publicate în revista *Dilema Veche*.

Stau jos și tac reprezintă debutul editorial..., gesturi în drum. un pai unit la capete

nu e dimineață

încerci să lovești
musca de pe frigider
întinzi mâna departe
îți pui ochelarii
te apropii de ea

își curăță atent aripile
și o pierzi cu totul
când se-așează
pe lemnul dulapului
fixat în perete

o lași în pace
pe faianță dedesubt

afară plouă cu bulbuci
în bucătărie miroase-a cafea
cu o mână ții telefonul suni
dar nu mai prinzi pe nimeni
a doua oară îți răspunde
tarcea

masa și scaunele-s strânse
nu am curte
smochinul l-au tăiat

când trăsnește
se-aude alarma unei mașini
parcarea-i vie
porumbul sub capac
enjoy

ibricul dă pe lângă
bobițele maro
inverted colours pe aragazul alb

musca orbitează-n jurul tău
torni cafeaua
suprafața ei e ca un praf
lipit bine de lichid
marca pungii de lapte e sim

luni dau sânge
pentru untold
știi cumva ce dată-i azi?

adio chat

toate fetele care și-au mâncat mucii
când erau mici
sunt acum căsătorite
și cu doi copii

când mă scarpin pe buca stângă
se aud orăcăieli
apoi deschid borcanul
și primul castravete
e un rinichi cu bube

ieri am văzut o cărămidă în formă de cal
părea că stă așezat
ce bucată!

jerry seinfeld spunea că orice zid
trebuie vopsit în aur
dar cu întârziere

cam atât despre viitor

sâmbătă

azi dimineață
am aruncat pe geam
o pungă albastră
cu o banană
și două clementine
unui homeless

avea bicicletă
răscolea
prin cartoanele din ghenă

bunicul a ripostat
imediat: să-și caute
un loc de muncă!

checkpoint

m-am întâlnit pe stradă cu un homeless
care mergea greoi prin ploaie
ca un melc pe-asfaltul plin de gropi
pe-asfaltul ca un lac
i-am lăsat două borcane
de zacuscă iar el mi-a spus
că-i botanist

legat

auzită azi la poștă, în timp ce ridicam pentru tata un pachet cu umbrele atașabile la cap și de două feluri, colorate și tip camuflaj: „deci bag, scot, bag, scot, hahaha”. deosebit de amuzante doamnele de-acolo, mereu îmi fac cu ochiul, strigându-mă pe nume.

expeditor: bogdan tămăsoiu

p.s: are nevoie de ele pentru anevrism și munte - plăriile de paie se supraîncălesc. inițial își dorise una, apoi a fost de-acord cu patru, după care mi-a trimis mesaj formal de mulțumire. i-am lăsat setul portabil și util pe pat. vestea-l bucurase neînchipuit, așa încât duminică sare peste teatru. mai am cam două liniuțe pline.

p.p.s: ambalajul pachetului e compus dintr-un scoci lat, cu foițe mici de scoci pe sub... le vezi dacă te uiți la soare.

p.p.p.s: ca să se asigure de cele trei zile lucrătoare, tata l-a sunat pe bogdan după ce-i dictasem numărul de pe okazii.

respectivul i-a explicat foarte răbdător timp de cinci minute cum nu te plouă pe umeri. tata striga și bătea din picior: suntem orice-ar fi în mai!

ep.

am fost în oraș să schimb niște mărunți
i-am turnat în mâinile unuia fără picioare
pe care-l văzusem în mijlocul trotuarului
stătea electricizat în timp ce
banii curgeau ca dintr-un borcan
cu bomboane vărsate

cu un fotoliu nu se face primăvară

nu mai vreau acum mi-e lene
vin de la mătușă-mea

când apeși săgețile sus-jos deodată
realizezi că e la fel

credit

am trecut cu cartea-n mâini printre doi care fumau o bătă lângă propria mașină. înainte să dispară, unul a furat țigara, lăsând geamul pe un sfert. cuibărit în partea dreaptă, a tras fum zdravăn din spliff, după care s-a întins pe spate și mi-a arătat un deget, doar așa, de probă. plin de frică, serios și total neinspirat, celălalt și-a dat jos șapca.

flawless

mașina nu-i un lucru rău
adu-ți aminte de batoza
din flintstones

încăpea o întreagă familie
și un dino mov cu gâtul lung

ei cum au reușit
ce fel de colaj e ăsta?

un castravete stă comod
cu baston și ochelari de soare
în spatele unui arici

mere confiate pentru ceai

îmi notez ideile
pe-o bucată de ziar
arată mai interesant așa

la ore fixe
în liniște
și uitați de lume
privim mașinile
cum trec
pe lângă noi

am să îngheț
la iarnă
în loc să fiu
în africa

69

homosexualul
a cumpărat doi pești

tu faci clătite
îmi dai și filtru
îmi vine să-mi rod mintea
nu alta

dacă se atinge
partea din spate a frigiderului
de orice
se umple de zăpadă
tot ce urăști

ia și tutunu
fă om de zăpadă

soră-mea cu gresie
parchet faianță
albert aleargă la ora aia
eu citesc contoarele
cu lanterna

cerculeț
nu trebuie să te măriți
jurnaliștii sunt mai răi
ca marinarii

la iarnă îmi dai
cu sania în stomac

fotografie

o gimnastă cu picioarele
peste cap
ca o foaie îndoită
la un colț
zâmbind
lângă mingiuca
roșie

pinball

vântul e spontaneitate
înjurătura e o dumă
reciclează ștrumfii verzi
fă o poză neoanelor
de la distanță
se aude poc din telefon
fetița cu ochelari e un lingou
adi! dasler! spumă! spațiu!
toarnă și mie un film
terminator și-a rupt mâna
aruncă-te pe carnețel
oaia mea finuță și extra
citește în baie
există dialoguri

scrie alibiuri
la revedere
caserolă
sânge

pinball
nu te mai pot controla

neșteptat

nu fac diferență dacă jucam teatru
îi spuneam că nu am aer
că vreau să mă însoțească la o plimbare
în ideea să fug
și chiar nu mai aveam aer

îi spuneam că vreau să vină cu mine
să îi arăt ceva
toată chestia a durat 7 ore

niciun semn de violență
până când am reușit să ies din cameră
(tremuram toată) cu bocancii
și restul în mână

ușa de jos era închisă
erau multe scări până jos
am urlat „open the door” nimeni

într-un final a apărut a stat o oră
încercând să mă ducă în cameră
tensiuni chestii a spus că urcă după chei
în timpul ăsta am luat un scaun
și am spart geamul ușii

am ieșit pe acolo am fugit
nu știam pe unde am venit era întuneric
la un moment dat m-am oprit
simțeam că era în spatele meu
și pe bune că acolo era

m-a prins de gât
a luat geaca de pe mine

și am apucat să-i smulg rucsacul
în care era Tot! Tot!

am fugit am fugit mult în bluză
și ploua era un cartier
stația de metrou cine știe unde
simțeam că nu mai am aer
m-am oprit s-a oprit și el

a venit o mașină m-am pus în fața ei
făceam semne disperată
nu m-a băgat în seamă

într-un final am ajuns la metrou
s-a pierdut pe drum
până acasă am făcut vreo 3 ore
apoi la poliție multe altele
ce să zic shit happens

nu pierdem niciodată

sunt un om fără vocabular
nu am amintiri
nu știu ce-s alea
mă caut în buric
scot scamele n-am cu cine
îmi datorezi o poză din liceu
mâncăm slănină cu clementine
în loc să ne îndese
cu formol
privind turnurile de cărți
ca un fel de zgârie-nori
de-aici nu ne mai iese nimic
stai să-ți trimit și-un film japonez
să te-nregistrez cu reportofonul
până ajungem la un king kong clasic
cel din anul puncte puncte

ne-am pus-o de două ori
noaptea și dimineața
la duș vin toate ideile
ne imaginăm că plouă
dăm cu șampon de urzici
părul scârțâie
ne radem la perfecție
punem palmele pe față
respirăm să n-auzim
pornim de la 01
știind că orice cod se sparge
ca atunci când am scos 3 milioane cu cardul
pentru poezie
noaptea semisperiați
mâncăm iaurt cu covrigei
ne oprim facem flotări

nu pierdem niciodată
totul este la vedere

mă gândesc la legile umane
e destul să le combini
e destul să reții o idee din 10
pe insulă
mereu găsești câte ceva

vera

concentrează-te pe drum
când dai cu glenza de pedală
nu mai e nimic

acasă îmi spui nu omori
furnica de pe mușama
o iau în palmă se urcă pe deget
mă gădilă ușor în vârful
o pun afară
pe marmura pervazului
dac-aș fi lăsat-o să moară
printre firimituri?

privesc luna și bărbatul
cu doi câini negri în lesă
între noi sunt liniile de tramvai
și deasupra trenul
ambulanțe haioase vărgate
se cară una pe alta în spate
nu parcați
cad ornamente

porumbelul din brad
are capul tăiat și lipit la loc
cu negru și cu gri
se întoarce lângă frate-su
pe câmpul liniștii

ușa-nchisă pentru beznă
ca la cinema vera e în avion
eșecul nu e vina mea
dacă s-ar fi aruncat?

a doua seară populară
când mestec măr nu mai aud
mesaj cu telefon sub pernă
becul tău e zgomotos

apoi ventilatorul ridică
de pe ușa posterul cu bicicliștii
de parcă ai fi tu
privindu-mă prin crăpătură

să apreciezi cusătura
cearșafului e pansament

îți ofer acest inel de cauciuc
prea îngust și negru pentru orice deget
o altă materie zace pe sub

un lichid galben ca uleiul ca urina
rămâne lângă pastă
ca marfa nouă de la second
ca spiralele lui mircea

se uitau la mine

mi-am rafinat
grupul de prieteni
să ajung la jazz

în telefon cineva auzea
cum ne dădeam

din telefon aude cineva
când e închis

vino la concert
s-avem același
déjà vu

restul aveam pe mobil
un mesaj doar pentru mine
și s-a șters

fuma și se topea

o femeie gravidă
cu tricou' alb
ca un om de zăpadă
pe câmp

gata

nu mă pune la colț
arunc singur
ochelarii
în chiuvetă

la abc se pune muzică

cu oameni care nu citesc
și nu se uită la filme
vei merge să plătești
baxul de beri *terapia*
îi ții în buzunar
bunica ți l-a cusut
cu un ac de argint
pe care l-a lăsat acolo
când a rupt ața
să-ți aduci aminte de ea
mereu

ieri m-am întâlnit cu estera
ținea în brațe un copil de două luni
nu se îngrășase mai deloc

în poziție de atac

câinele sare
la păsările de pe cer
și e mulțumit

caracter

în fiecare dimineață
maică-sa o bagă-n
mașină

caractere

are pe frunte
o venă groasă
cât o mână de copil

mall rats

la ieșire am vrut să-l întreb pe portar de unde-și luase cafeaua, dar am zis „mai bine nu”. În schimb, m-a oprit el și mi-a spus: nu te supăra, n-ai cumva un foc? și n-am avut...

secret santa

aseară am lovit la țintă
țineam săgeata invers
de gâtul auriu

am ochit exact pe roșu
m-a văzut doar o persoană
era un party de crăciun

bradul era din hârtii

unul dintre italieni mi-a spus
că îi e dor de pian
l-am întrebat
de ce nu a venit cu el

un bibelou le știe pe toate

nici nu mă interesează ce e
răspunsul meu e da

dex-ul va fi o rușine

săgeata trece peste clipuri
se-aprind cu-albastru
ca la lift

căști prin aer în viitor
pentru norocoși

notă

să aprinzi un chibrit
pe stadion
ăsta să fie tot spectacolul
cu surround sound
apoi acasă

să plouă și să vezi
un stadion într-o lanternă
fără baterii

cerceii

firele care unesc
pereții
creează spații unde lucrurile
nu vor mai fi niciodată
dincolo

nu există podea
sau lift
doar căprioarele
care zboară
în vișinii
veșnici
lovindu-se una de alta
și urcând mai departe
ca un ultim strop de bere
caramelizat

ca într-un final
cerceii tăi cu roboței
să tremure

rămâi la geam

duminica mașina de gunoi
pleacă fără unul dintre cei doi
care pune din fugă piciorul hop
apoi pe celălalt echilibrându-se
camionul continuă să se clatine

frica

frica e când vii de-afară seara
urmărit de trei bandiți,
ultimii oameni din oraș
intri în bloc, împingi ușa în ei
urci treptele câte două
reușești să închizi
ce e afară e și înăuntru
taică-tu lucrează la uzina electrică
acum te sfătuiește să ai încredere în
forțe dar ăsta e un vis

ei te așteaptă în hol
pregătiți

greuceanu

am fost la marionete
tu știi ce-i acolo?
la un moment dat se băteau cu săbii laser
și în slow-mo
părinții se prăpădeau de râs
am plâns la rândul meu
după cum se schimba decorul
nimic să-ți ia ochii
doar actori buni și tot
era un copil în primele rânduri
a plâns un sfert de oră foarte tare:
unde-i soarele și luna?

la așa efecte
părinții erau fucking încântați
nu se așteptau să le placă și lor

duminică – 7 februarie, teatru

azi dimineață la marionete, automatul de cafea nu-mi primea bancnota de un leu nicipum. m-am gândit că poate ar fi trebuit să o presez în dicționar. între timp, am ocupat canapeaua de lângă să aștept după alții de chi chi. aici am aflat că poți introduce monede, așa că am cerut la cineva câteva de zece bani.

te-ai impus și aparatul ți-a arătat valoarea (pară și impară). dădeai play, puneai cu mult lapte și lăsați la zero zahăr. apoi goleai paharul când îți turnau acea minimă cantitate din oficiu. și cafeaua a curs normal, cu un jet subțire și încet, după care m-am trezit pe scaun.

printre copii am văzut și două gemene, una era mai grasă și cu floare albă-n păr.

în rest, „gulliver în țara lilliput” a fost bestial, aproape c-am ieșit alt om.

totuși, ce căutam eu acolo?

latent

nu-mi pot dezvălui puterile
nu mai țipa parc-ai ști ceva
despre lume

film tăiat

mașini de tuns
oamenii trec
pe dedesubt

cei înalți
dispar
ca diezurile

nu există cenzură

de la bleumarin la crem

vântul s-a oprit nu mai pot auzi
creanga de brad cum zgârie geamul
trec pe foaia liniată
pe ea scria din start Canada

lângă mine o revistă
cu cafea de la Real
care-mi cere energie
sebumul îmi intră-n ochi
arunc cojile
portocalelor roșii
pe dinăuntru păreau injectate
vine trenul când mă uit
mereu e paralel cu geamul

maldărele de borduri
stau în ploaie
și în șanțuri: la trotuar peste drum
și-nspre linia de tramvai
pe stâlp e crucea farmaciei
cu lumini extraterestre
și pâlپăitoare în noaptea asta-i
pe tavan

o buburuză cu strabism
stă înfipă-ntr-un ghiveci
e un fel de jucărie
cât o palmă de copil
are membrele din arcuri
și întârzie
pe o prăjină
chiar în dreptul bradului
o alta-i un magnet
lipit pe frigider

lângă lei delfini
și papucei de lut
cu mori de vânt
căpșuna e blocată
pe vafa belgiană

un băiat imobil
își pune mâinile în șolduri
și pișă ce rămâne:
curcubeul de bronz
acvariul cu cafea
ancora biciul
hubloul de la Eforie
și un timbru din Olanda

ovi, nu te supăra

eu sunt aripa dreaptă,
un fel de planetă din staniol.
între degete, sunt o bilă de aluat,
cum e pâinea când te uiți la ceas.

ovi, ajută-mă! adevărata artă e aici,
diminuată oarecum, sculptată,
știi cum e când pleacă trenul...

pe geamul mare, tăiat în două,
vezi fluturii portocalii;
așa-i și bancu' ăla: o tipă intră într-un bar,
blugul ei pare o glugă.

ovi, asta e filozofie!
nu te juca, ascultă-mi sfatul,
pus direct pe clanță
ca o semnătură.

beată

te uiți în gol
fumezi înăuntru
îl provoci pe gigi
dai multe găuri în tejghea
numai tu știi cu ce
ești pe datorie
de pe scaunul înalt
țipi la paginile mele
gigi-ncepe să te latre
din genunchi
dai cap în gură
scoate colții
râzi și tu
și îți uiți poșeta
într-un bar oarecare

lentile

cum veneam azi de la bancă, la primul stop s-a oprit lângă mine un bătrân simpatic cu pălărie. având înclinare, mi-a zis că un prieten de-al lui s-a urcat odată într-un camion cu sicrie și evident, și-ntr-un sicriu. și ăia, când l-au deschis, evident, s-au îngrozit. era din satul Seleuș, așa că l-am crezut.

am trecut sudați pe zebră, din verde se făcuse gri. a tăiat-o scurt la stânga, apoi m-a întrebat de școală. i-am spus că nu m-am ras de-o săpt. și c-am terminat cu tot. mi-a strâns mâna și de-aici poveste: era prieten cu Lăița Cucului din comuna Sintea Mare, care între timp murise. soțul încă mai trăiește.

în jurul nostru, plin de faruri. o ambulanță mută, parcată fiind, lovea pereții unei vile cu patru girofaruri.

dar începe să se lase seara. înainte de-ale noastre, respectivul se opri-se lâng-un geam ca o lentilă, cu conturul vișiniu. cică n-am pierdut nimic, l-au pus președinte de bloc. avea: pe obraz o aluniță mare, scoasă mult în relief, dinți de fier, tone de vlagă, haine crem cu croi perfect. ca un neamț pe aia lui, ca un Moș Crăciun de treabă.

rezervă

tirurile mută norii
ai febră plouă
lui tarcea i se strică
televizorul
îl cari de două ori la reparat
omul nostru de negăsit
mai este până cade
țigla cu zăpadă
mi-e înfundată urechea
nu contează care
o presez cu palma
caut cu pasiune prin conversații
fac o trupă descarc
pe celelalte le-am rezolvat
aseară după câteva
încercări în rest
n-aș fi bun de nimic
sunt eroul tuturor
pentru că împart
în fine unele lucruri
le ții pentru tine
un fel de everyman
mă sună tarcea
e la cărand până recent
n-am avut baterie
fața celui pe care-l imit
e fascinantă și dacă nu imit
în minte am persoana
și pot reproduce o imagine
care-i tot a mea
când mă transform
mai scap de mine însumi
pe wall ai pus placebo
te-ai gândit

că li s-ar potrivi și altora
am pus ceva în ureche
în 10 secunde curăț și șterg
sunt foarte tehnic
nu mai știu repriza
meci-u-i cel mai accesibil
trebuie să stau întins

1 carte

până la urmă am găsit-o
în catalogul digital,
v-am spus că e la dvs.
cartea, domnule
bibliotecar

fiți bun și nebun
și găsiți-o, cum se poate?
mâine-poimâine vă dispare
și scaunul de sub fund
și veți zice că n-ați observat
nu mă interesează
povestea cu roșcata-n vârstă
care țipă și unde-a pus-o,
găsiți-o că altfel
nici dracu n-o găsește

stați liniștit, nici eu nu suport
să repet cuvinte, știu doar că totu-i
într-un singur exemplar

băi vasile

vreau poem lung
fă ochii mari
tu ești la pușcărie
ai furat o mașină
și încă servești lumea
cu cărți
asta da închisoare
suntem aproape egali
eu n-am carnet
dar am 1,65
ești înalt și portocaliu
cât un olandez
lumina-mi trece
prin păr
arată-mi firul amăgirilor
sunt curios
ce trebuie să fac?
unde mai pun virgula?

nevoia de comparație
mă împinge să zic:
colegu de celulă era
dósa

adi mutu

nu știi că azi a murit b. b. king?
nu știi că azi e marțți?
cum să fie marțți? azi îi sâmbătă!
nu știi pe ce lume te afli?
nu mergi la noaptea muzeelor?
de ce vorbești cu dialect?
de ce întârzii când zici că vii la fix?
de ce nu mai vii? ai zis acu trei săptămâni că vii!
m-ai pierdut, cum adică mergi cu bicicleta și pe trotuar?
de ce nu protestezi?
nu crezi că te-ai cam îngrășat?
cum adică nu-ți mai place să te uiți la fotbal?
ah, te uiți și tu la tenis, că-i la modă acuma cu halep...
de ce râzi? de ce nu mai lucrezi niciunde?
de ce nu mai cânti la chitară? de ce nu îți place istoria?
de ce citești poezie contemporană?
de ce nu mergi cu tramvaiul?
de ce scrii cu literă mică?
de ce editezi?
de ce nu-ți place muzica clasică?
de ce porți o cagulă?
ce lucrezi diseară? răspunde-mi!
tăcutule!

dincolo

când mergeam
la magazinul de jucării
cu harry

îmi spunea:
te uiți în sertar îți alegi
soldăței ce vrei tu
pe culori națiuni poziții
posibile
apoi am fost cu ibi
de aici îmi zicea ea rece
îți alegi unul

era un cowboi sidefat
cute largi pe pantaloni
foarte-nchipuit
și crăcănat
stătea cu mâinile în aer
ridicând
două pistoale
dincolo de platformă

două secunde

scrie mângăleşte camera
taie-ți unghiile de la buric
adună unda de sub pleoape
să creadă că ai adormit
ești varză sârmă
inimă de pui
roșie cu castraveți

murătură la borcan
de atâtea vieți
plutești în cioburi
cauți la mine în stomac
și faci măsurători
cu olița perpendiculară
cu pata unei perne
desfăcută la fermoar
o strângi în două
faci sendviș menghină și pace
cu capul
care-i numai terci
there is no bormașină
încărcătorul frige cearșaful
în privat purtăm haine
cu găuri
noaptea trecută
te-am așteptat la 8 fără 10
m-am urcat în tren
acum de ce nu zici nimic?
ai luat cheia ai făcut
alba-neagra cu buletinul
te-ai bărbierit
laptopul
zboară
în jurul neonului

și încă este zi
spune-mi document 1
cum e să trăiești în reluare
cot la cot cu muscuțiile
și amicii tăi frezați?

vezi de wireless bate în pereții goi
sparge-i cu cârligul
culege-ți sosia moartă de pe jos

pentru tine mașinile-s claxoane
remorci un ringhișpil metalic
de la etajul 4 alegi
infinitul parcărilor cu tetris
și bătrânul cu baston
de aici nu i se vede
rama
de sub pălărie

porți vestă îmblănită cu fes
în plină vară
ești cumva jurnalist
tractorist anticrist
el halepo?
serena e un cal
lumea-i zice catapultă
salvarea ta coclită
înseamnă locul doi

țânțarii vor intra pe geam
și-ți vor distruge glezna
anul trecut
pe același ground zero
un hummer rusesc
a făcut accident
ca Putin să rămână viu

există momente

când mergi cu bicicleta
pe trotuar arunci
mucul la coș
apoi simți acea legătură
de nedescris în fața
biroului notarial

când tai calea furgonetei
șoferul te salută lejer
cu degetele ridicate
și părut lipit de fruntea maro

privit din mașină ești graba
ce unește zebra
cu liniile de tramvai

lângă rastelul bibliotecii
vine un bărbat să-i schimbi
1 leu pentru cafea
tu n-ai dar ai 50 de bani
și-atâta-i mai lipsea

imigranți

ne îndreptăm în rachete spre marte
gândește-te la asta de fiecare dată
când folosești deodorant
sau când zici că sunt bătrân

am două stickuri fixate-n laptop
ca dopurile în urechi
ca wetransferul de pe care
trimiți un terabit

framed

de ieri până azi mi-au crescut unghiile la mâini
în locul curvei de la colț acum este o bancă
bunicul se uită la animale pe „mute”
eu îmi pun cearșaful pe pătura de lână

mi s-a astupat buricul
și-o muscă a-nviat în casă

adevăr sau provocare

fă cuiva un masaj în cinci minute. lasă persoana din dreapta ta să îți aranjeze freza. spune-i c-o iubești fără să zâmbești. pornește radioul și fă invenții din cuvinte. agită deasupra capului o sticlă desfăcută de apă minerală. trimite ghicitori cu emoticoane. compune pentru weekend doar mesaje în haiku. construiește noaptea castele de nisip. lasă-ți apropiații să te-ngroape pân' la gât. poartă cravată poimâine la școală. umflă baloane și leagă-le de mașina unui fotbalist.

măsurători

am cauze în mine
și atât

hai la bucătărie
să-mi explici

atunci când sforăi
și refuzi

eu îmi fac bine
în fiecare zi

apă pentru umeri

banc

un
biciclist
trece
peste
o
gură
de
canal

nu mă întreba ce vor

dacă spargi multe pahare
în același loc,
restul paharelor nu se mai sparg.

păcat

soră-mea are-o pată de bambus
pe fustă și-acum e ultimul om

nu-mi plătesc țigările

am trecut pe roșu
și era să mă calce mașina
de la pompele funebre

vorba lui rodion
fără memorie nu poți ști
dacă obiectele se mișcă sau nu

lasă

un copil s-a oprit în fața mea
și-a suflat cu baloane de săpun într-o baltă

mi-e frică să mă crezi un bou
și nu mai e timp pentru repetiții
noul dans e de la F1 la F12
sertare scoase pentru spațiu

în viitor halterofilii vor fi piloți de formula 1
tu poți mișca cu privirea un mop?

hi.hi.

se va-ntâmpla așa că
tre să plec rapid
nu vreau familie familii

pun deget mijlociu
pe pagina din cameră
las PDF & urlu
prin plasa verde de tâțari
prin lovituri de BORMașină
te scuiș așa cum pot

nu șterge
copiază dintr-o carte
ai grijă la radare
când pică teancul
de pe masă
& te-ai lovit la degete

s-au cumișțit
în șlapi au îndurat
comunicându-mi
că la bou roșu
nu mai sunt ziare
lucurile s-au schimbat

de azi
ieșirea pe acoperișul
de smoală & carton
se astupă cu clei
& cuvinte puține.

bis factor

când mă scarpin
de mătrează
găsesc dulceață
de smochine

fruct de mare
să te bage la conservă
oamenii din viitor

dar au fost și ierni
în care nu a nins

câtă schismă, atâta love

îmi place să mă plimb cu street view, e întotdeauna în trecut și înaintea mea. îmi plac evenimentele care au mai mulți oameni la going decât la invitați.

am trei părinți:

sistemul de irigații înconjurat de tuia
cu stropii pe acoperiș

puii de țânțari care trec prin măgelele de lemn ale ușii

copilul de pe scăunelul roșu
care-și face o poză cu efectul peștelui.

și al patrulea: generatorul de curent.

și al cincilea: vulpea de la marginea drumului
intrată deja în pădure.

aici nu

au venit cu capra
i-am auzit perfect
s-au făcut că trec pe lângă noi
apoi au năvălit în blocul vecin

buburuze uscate prin sertare

pentru că ți-ai șters blogul, pentru că port tricou de pijama, pentru că lanterna stă pe masă, pentru că am două telefoane, pentru că există goluri între plăcile de faianță, aragazele îți arată ora.

să nu mai aud

o mașină neagră
aplecată-n jos
cu fundă roșie
la free fantastic slot

vomă scuipat
farmacii o adiere
și dorințe lângă interfon
mi-e dor de fucking lume!

am lipsit un an
vreau magie
cu purcel și câine

păcăleală pe stradă
și tone de figuri...

n-a plouat deloc

cărarea cu nămol în locul
buticului din colț
duce către agenții smith de la
salubritate și soră-mea
cu ciobănesc german

sare-n lesă
la mașini

la dermatolog
un băiat bate pasul pe loc
ticăitul ceasului
ridic privirea afixul cu
sistemul digestiv
intru-n baie mă uit în oglindă
și văd becul de deasupra
mă piș în chiuvetă
pe vârful
la revedere

trec pe lângă pubele
și castelul colorat
îl sun pe sergio
pentru pim pong
la arteziană și
polivalentă
în poze are păr
albastru

străduiește-te mai mult
și-nchide

printre mașinile verzi
una roșie

din ea iese el
cu buchetul de flori
lângă garaj se termină
bateria

cu vecinul de la 4
am rulat pe scări l-am învățat
exact cum: ca un cowboy
tutun găsiți la
ceainărie
lipit cu scoci de șervețele

un alt vecin
cu pălărie
îmi arată
cheia-n ușă
copiii sună la interfon
deja am crăciun

liiceanul își mănâncă sandvișul
pe skateboard
e mai bună cafeaua

mă plimb pe taste
ca printr-un labirint

nu fă aia / nu fă aia

aș vrea să scriu hello :)

mergeam

era clar că mergeam înainte
pe-o bicicletă
și vorbeam la telefon

când de fapt vorbeam
cu mine

/china/

(mărim în word)
acum un an am vrut angajare
la hong kong
trece timpul rapid am zis
n-aveam bicicletă am fugit
până-n capătul
oraşului
copacii mă salutau

m-am uitat înăuntru şi-am strigat
experienţă!
12 ore pe zi dar aveam
1 liberă + că mă sculam
la 12
contractul mi-l făceau pe
juma de normă deşi aveam
full
 $8 - 4 = 4 / 12 - 8 = 4$

vorbeau între ei unul bătrân şi
fiul doar el ştia engleză
şi traducea
dar nu le puteam transmite nimic
aşa că le-am strâns ambilor
mâna şi-am ieşit

au spus: vino săptămâna viitoare
nu te mai sunăm

ia-mă în serios

când mă puneau la colț
pe boabe sau pe coji
luam un cuțitaș și
dădeam cu el în dulap

când mi s-au văzut genunchii
m-am dus la birou
să-i dau găuri lui maică
avea pumnul strâns
îl durea rana trecuse prin foc
avea dungă la pantaloni
soră-mea îl iubea pe cel
din Popcorn și Salut

acum stau în fața blocului
și dau de regia apă canal

plouă sunt un geniu

mă plimb noaptea pe străzi
calc un melc de fapt e nucă
văd câini zidiți în tencuială
în loc de microcipuri

nisip în sandale
pietricele-n talpă
degete înghesuite
o umbrelă mare/neagră
pe care scrie TCM
și nimeni nu e-n plus
de pe podul cu balustrada verde
cade calea ferată
ceața se rarefiază
ca o palmă peste ceafă

multe mini-porti de fotbal
lângă pista din metal topit
parapetul ideal
pentru bumper cars

eu te aștept voi avea pe mine
o reflectorizantă

pursuit

mă uit la scaunele gri
cu brațe doborâte
la 2:00 dimineața
ai șase locuri libere
și prizele pustii
e trenul care mi s-a dat

o muscă mă scuipă
pe șoseta ascuțită
disperat
un fluture de molie
se izbește de fereastră
avem întârziere o oră și ceva

mă-ntind și-mi văd imaginea
cu mâini împreunate
în raftul semitransparent
unde se pun bagaje

neoele sunt ochii
de extraterestru
mă veghează-n timp ce-ngheț
cu gândul la străini

don't look

elevele vorbeau pe stradă
de țigări și de absențe;
cum să și le motiveze,
cum să nu le simtă mama...

club A

clubul pământenilor. sau al celor care scriu la infinit, până rămân cu el în gât și nu mai termină. există momente în care îți vine să scrii tâmpenii. și ele se acumulează. dar nu așa, cum ar crede unii, nu, remediem, dar altfel. mergem mai departe și spunem că avem în dotare o pijama pe care o purtăm tot timpul. e vară, doamne, te simțea ca-n vrăjeli, așa, în haine din astea de gală. pentru că el nu doarme, îți trece mâna prin păr înainte de culcare, și rămâne drăgăstos. deși tu dormeași în tot acest timp. de unde și stupoarea. nu înțelegi cum e posibil. răspunsul e că așa se face, ne tot aduc aminte oamenii, ei știu cel mai bine ce înseamnă cluburile. aceștia sunt adevărații eroi, statuile vin cu minge cu tot. cum putem trece peste asta? urmează să ne gândim atent la milioanele de posibilități disponibile în timpul somnului. ah, câte vise! ca niște cadouri de crăciun, știi că au fost fake.

str. mihai eminescu

am fost cu taică-meu și c-un prieten de-al lui la tenis de masă.
mergeam cu ei la tenis pe beton; nimeream fileul și mă felicitau.
la șapte am plecat spontan, c-o banană în stomac.
zbor lin cu Loganu` roșu ca o rachetă..
ce să faci, am plecat, dacă-i ziceam că rămân...
acum mănânc morcovi tăiați.

private

gândește-te la un fistic
o s-adorm cu imaginea asta
damn you're good

rămânem prieteni

ne-ntrecem ne corectăm
n-aștepta după mine
încearcă subtitrarea asta

caută morgen terminus paradisi
prea târziu nu mai fi tristă așa
du-te la taică-tu fă-i o cafea
ochiuri sărută-l pe gură
eu sunt răcit n-am pantaloni

nu fi bolovan linistește-te
pinguinule răgușeala mea
după meciul de la făr-un sfert
îți arăt înregistrarea
cu brazilia
de care zicea alan watts

dacă învingem
vom merge la europene
când cade soarele la billa
tu duci amestecul și berea
mizăm pe caserolă
și retroproiector
marți import-export

un moment de siguranță

numai proștii se bușesc
joi te plictisești la meditații
m-a-ntrebat ieri taică-meu
dacă vreau să-l fac la pim pong

când alegi corect
nu tre să faci nimic

nu tre s-adopti nimic
maine ne vom separa
parola este africa

Silviu al treilea

cel mai aiurea, am visat cu al treilea război mondial. mai real de-a-tât nu se putea. eram în Unirii, în Timișoara, și m-am trezit într-o cămăruță de la parter, la un metru jumate de sol. m-am uitat afară și oamenii erau puși să sape o groapă imensă, care era pentru ei și era aproape gata. totul era iminent. dacă încercai să evadezi, n-aveai unde, te înconjurau. iar la tv dădeau numai Oprah Winfrey. la un moment dat, am reușit să fug în cameră de-un soldat și-am închis ușa cu cheia, deși geamul era deschis. și dacă n-ar fi fost, era numai geam, putea fi spart ușor de oriunde, apoi intrai fără probleme. afară era numai piatră și soare. mă gândeam să scriu o poezie (pentru cine, pentru ce?), mă gândeam la So So și pe unde ar fi fost. armata aducea încontinuu palmieri și în rest ziceai că ești în Libia. voiau să dărâme toate clădirile și deodată l-au trimis pe directorul de Jazz să stea de vorbă cu mine, să negociem. ne tăiaseră apa și ne făceam toate nevoile în cameră. eram cu încă cineva. mai multe nu țin minte. în orice caz, senzația nu se poate descrie. umanitatea voia să se sinucidă. mai întâi trebuia să murim cei care nu munceam, după ce săpam gropile bineînțele. Iar la final nu mai urma nimic, soldații erau setați, de piatră și ei, toată lumea de altfel, frica era ca o instalație de muzeu agățată pe la felinare. un fost coleg de liceu - fața suptă, buze mari, ochi albaștri, părul blond, se plimba detașat și se mândrea cu faptul că ghicise exact data la care se întâmplau toate astea. apoi m-a convins și pe mine că știam matematică de premiant, dar eu tot recalculam și degeaba. doar uneam punctele, parcă din cauza mea se produceau dezastrele. următorul care venise era Silviu - inginer și prieten bun de-al meu. m-a închis ca la fazan. trebuia să termin treaba. Perjovschi se uita la tv, dar nu ieșea afară.

când m-am sculat, am intrat pe FBK să opresc totul în loc. acum să recitesc, poate ar mai fi ceva.

trimite mai bine

manole... n-are însă cu cine
pasează lung înapoi
semiluft mai clar acolo

de la margine se arată
încă 5 minute de magie
cam mult după știința mea

cert este că s-au epuizat schimbările
s-a luat în calcul și accidentarea
portarului florin iacob

și în fine uta termină în atac
cu intenții clare de promovare

marius romuț pregătit să fluiere
primul meci din playoff:
uta - brașov: 3 la 1
cu toate golurile
marcate în prima repriză
după centrarea lui lupoaie
și reușita vârfului matei

la un punct de primul loc
se repetă rezultatul primei confruntări

punct

cât de ambițios să fi
să stai c-un om 5-10-15-20 de ani?
aici nu merge să zici „ambiție”
animalele nu știu de timp
mai bine tac
câinele zice „woof woof”
îmi place mult numele tău

pădurea de stejari

fetelor, vânați rugbiști?
dar e marți,
unde era să găsim
și câmp și căști și soare?

cum au văzut sâmbure-n aer
au strigat în cor:
touchdown! stăteau lipite.
când au țâșnit din scaun, stadionul hop!

ce nebunie!

dr. cioc

stau pe str maiakovsky
medicul pediatru mi-a spus
la 5 ani povestea cu
„nu trageți!”

lucruri inteligente

la patru dimineața
respiram
și nu eram
singur

camuflaj

paharul de unică se târăște pe maro
mama a avut grijă mereu
tata nu mă sună
dacă îi pornește compu

un motan coboară din cer
m-am oprit ca trasat pe asfalt
s-a umflat deja
ploaia nu vine să-i curețe blana
îl confunzi cu o cărămidă

un stick de lemn
s-a uitat la mine
a ascuns bărcuța deocheată

mi-a murit telefonul
în buzunar e lanterna infinitului

ți-am spus de 1000 de ori
vezi-ți de dezastru
niciodată nu e gata

profesor

uneori mă uit în spate
n-am călcat pe nimeni
degetele-mi miros
a săpun a usturoi

pun apa în pungă
mă scarpin
mănânc chipsuri exxxtra deep
devin un explozibil

turcul începe să numere

irlandezii noștri
aplaudă
triști și obosiți
m-au omorât în gară
umbrele negre
se închid

unfolding status

sunteți colegii
de liceu
și unde vă găesc?

nu vă faceți griji de pete
nu vă faceți griji de pompă
placebo nectarine mame
american experience

a se citi cu atenție
urlăm când nu avem ecranul

totul cere sacrificiu
când eram mic l-am văzut pe bunicul
cum tăia găini

cursor cursor cursor cursor
să te duci miercuri la film
muză cu juma de normă
eu o să mă-ntorc pe 6

ok țin pumnii ai examen
ia și bibeloul
în formă de sultan
altfel nu ești credibil

<https://www.youtube.com/watch?v=EWchDbQMIG8>

stencil

a nins de două degete
și-am ieșit la poze
cu blocurile

aparatul are fermoar
capac și buton
au venit pe rând:
jobenul gâtul oțelit
cărămizile lipsă
paltoanele maro expuse la parter
antena parabolică ruginită
falimentul
șoarma caldă
crengile misterioase urcate pe balcoane
rahații și stickerele

la liceul baptist
patru instalatori
cu căciulă neagră
tăiau și montau
tablă în valuri
pe unul
soarele curat
îl lua mult din profil

al doilea s-a oprit
la jumatea
unei scări metalice
cu prelungire

n-am reușit să-i immortalizez
în schimb după tunsul
la frizeria „aurică”
i-am găsit tot pe poziții

le-am propus să fie subiecți
pentru o metaforă
dar au zis să-i las cu teoriile
că îmi perforează capul

shape poem

un poet a primit dreptul legal
de a se fotografia doar așa/
pentru permisul auto
cu o strecurătoare
de macaroane pe cap

privește

picurii cădeau ușor
fulgere rupeau câmpul în două
cel mai natural spectacol
sub eram noi ținându-ne de mână
în mașină
ea la volan

își pocnea degetele
zicea că stăm pe loc

am închis ochii
mă prefăceam că dorm
spuneam cu voce tare nu mi-e frică
să nu-ți fie frică și râdeam
ca un maestru zen

apoi am mers cu 50 mile/h
gonind
ne-am amintit de autobuzul
din speed auzisem de keanu
cel din matrix
mai exact the one

urmăream un camion
transporta animale
erau vaci n-am depășit

am sunat-o pe soră-mea
m-a sfătuit în șoaptă
să mergem pe autostradă
nu se-ntâmplă nimic am văzut
la discovery un experiment
au descărcat în mașini
cantități mari de curent

doar un trabant
ar putea fi trăsnit

lângă crucea dintre sate
cimitiru și copacu-n flăcări
aici am pus radio
la intrarea în oraș un tunet scurt
tăiase curentu în tot cartieru
cerul se aglomerase

plouã

status update

1. bancomatul e defect;
2. o haită de opt câini trece pe lângă tine;
3. un yin-yang betonat pe jumătate în jurul gurii de canal;
4. un volan de jucărie la baza toboganului de lemn;
5. graffiti minimal albastru, cu bancă, scaun și picioare, ieșite în afară ca niște bastonașe;
6. scaune rupte pe care a nins;
7. zacuscă de la kaufland.

sigur pe mine

aş putea fura
jalonul de lângă şanţ
sau pe cel de la benzinărie

revin

îmi plac dușurile lungi
mâine sunt acasă

e mai bine-aici
de voi mă feresc
mâine dimineață sunteți pe tren
de la unșpe tot ce-i bun intră pe net

dacă ies afară vom experimenta
ne vom răpi pe rând
cu gândul la lucrurile folositoare

ne vom uita pe hartă
vom învăța pe de rost
codurile digitale
acumulând aspecte noi

ea ar zice că-i ok
ești acolo mai puțin
arde-o pentru mine
avansează pe coate și genunchi
la electric și untold

simte-te bine folosește hârtie
în curând vei avea și șampon
cine nu vorbește cu sine
scrie și se exprimă mai bine
vom fi singuri și mereu undeva

a movie about childhood

când eram mic
dădeam pe TCM după programul
de la cartoon network
de obicei era wrestling
acolo am văzut filmul
the time machine
din care îmi aduc aminte
un poștaș lângă desiș
sau scena în care
băiatul blond
intră în templul aztec
și caută în bibliotecă
prima carte se face
nisip în mâinile lui
așa am înțeles că totul
se dezintegrează

macheta – în formă de scăunel
au fixat în locul lui Taylor
o țigară experiment
și a dispărut
îndoită-n două
ca la party-ul cu ceai
mașina reală era o sanie
cu antenă parabolică
coborai maneta

acum revăd filmul
după continui poemu
pe vremea aia
nu știam de Oscar

untitled

arată ca o
dublură
din copilărie
unde trebuia să vezi
diferența

soră-mea pregătește
ziarele pentru var
biciclistul a trecut printre mașini
nu toți ajungem acolo
unde am vrea
nu toate pozele din biserică au valoare
a zis zugravul care se ocupă
de restaurare
aici zac visele spălătorilor
de mașini

în aparență lucrurile sunt
abstracte

dacă mergi în cracovia
vei fi cazat într-un hotel care îți oferă
ac și ață pentru nasturi
intrarea în lagăr e gratuită
acum o-nțeleg pe soră-mea:
știrile despre groapa comună
ajung în groapa comună

anarhia nu e un lucru extremist
everything is payed for
spiderman e un abțibild pe muzeu
tot ce-a rămas e de vizitat
zâmbește n-ai voie să faci poze

capital

acum sunt treaz
acum lucrez

capital 2

când jenny se duce la penny
se umple mașina cu remi

toți lucrează

spre casă aud și văd de la un balcon fără perdele:
ce faci cu jucăria (?!), sper că nu împrăștii!!

label

disperare în parcare
totul e să ai mașină

poate m-am plictisit

amintește-mi și luni te rog
îmi place să las spațiu între cuvânt
și semnul întrebării

boxele date la maxim
sunt ventilatorul

BONUS

în tălpi

o febră arde încăperea
încep să mă fac bine
o simt pe mama
cum ține ochii în tavan
pe întuneric
dormim în sufragerie
din cealaltă cameră
bunicul plânge de câțiva ani
după simona halep
i-am zis că-i o jegoasă

sunt un măgar
respir din ce în ce mai scurt
laptopul pâlpâie
proiectat pe un scaun
cearșaful dispare
ce twist!
stau întins pe izolirul albastru
cu o parte din aluminiu
covoru-i peste tot
mama se scoală
îmi dă niște meds
beau doar jumate de pahar
apoi începe să sforăie
de undeva un vecin tușește și el
cu ecouri înfundate
dacă ies îngheț instant

în liniște gâtul meu
e un șurub stricat
se oprește îl aud
îmi fac curaj și merg la baie

să mă iau cu frigul
reușesc mă-ntorc
dau în căștile de pe spătar
sunt fără ochelari
să nu mănânci (!)
îmi dă poruncă mama
îmi pune mai multe perne sub cap

oare cât să fie ceasu?
poate adorm îmi zic de pe spate
pun alarma
bag bluza în nădragi
uit și se repetă
până dimineață mă golesc
mama face de-o căldurică
am un prosop pe fața de pernă
să nu o murdăresc
îmi pocnesc din degete
aștept cât pot
bine că n-am pățit așa
la anonimu-n cort
era tot după trei

mă lovesc nu știu cum
cu cotul în sertar
am amețit bolborosesc
m-am convins
întorc perna pe partea rece
respirăm pe rând
nu ne influențăm
tușesc și nu se scoală
n-am unghii ca să rod
sunt aici și acum
normal ca toată lumea
sunt real nu regret
că mă va îngropa

laptopu câr-câr
fantoma amorțește

dureri de cap
magie!
mamei îi ghiorăie mațele

întorc perna de pe margini
din dreptunghi fac un pătrat
am mâna stângă branulată
iau aer de pe jos
agăț piciorul mesei
și o trag spre mine
e loc pentru orice
transpir
mă dor încheieturile
să nu ne pese de obiecte
să ne recomandăm
mama ia telefonul
aprinde lanterna
și dă cu capacu de budă
apoi mă verifică

ledul stă aprins
e simplu
îmi bag singur lanterna în ochi
mama sforăie și deraiază
orăcăie vorbește-n somn
iuuuli iufufufufufuli
patul scârțâie
prizele ies
încep să guiț
mă învârt pe părți
steve irwin ar fi mândru

nu aspir nu cred în primăveri
nu sunt sâmbătar
îmi mușc buza interioară
sunt un pirat bolnav
cu burta în tavan

BONIBONUS

& &

s-a rupt gâtul periutei
în timp ce mă spălam pe dinți

I LIKE to sleep

robul lui Dumnezeu ia roaba lui Dumnezeu și cară nisip cu ea.

prietenie

un karatist cu centură galbenă iese cu fundul dintr-o dacie.

rapid

în drum spre gară am găsit niște nuci, destul de tinere. și cân' am ajuns acasă, le-am adus lu' taică-mio... și mi-o zis c-o visat toată noaptea că ploua cu nuci.

ca și cum am murit și acum joc într-un film

un fulg de zăpadă ajunge de la nori pe pământ în cel puțin o oră.
all in all it's just another prick in the mall...

editors

îmi iau pulsu pe tacit

subaltern

totul e la loc ca nou.

(...)

— ce faci?

— port ochelari.

just

perpelea scoate carte
se bat din nou covoare

te cârpesc

mă grăbesc că-i ora două
să adun să termin să mă spăl

limpede

mi-aș lua o mașină pentru adulți cu pedale
ești mare ia-ți una adevărată
las' că tot io pedalez

eu bag seamă că...
n-am treabă cu epoca
cercul pe mal
trăiesc periculos

Cuprins

nu e dimineață	5
adio chat	7
sâmbătă	8
checkpoint.	9
legat	10
ep..	11
cu un fotoliu nu se face primăvară	12
credit	13
flawless.	14
mere confiate pentru ceai	15
69	16
fotografie	17
pinball	18
neașteptat	19
nu pierdem niciodată	21
vera	23
se uitau la mine	25
fuma și se topea.	26
gata	27
la abc se pune muzică	28
în poziție de atac	29
caracter	30
caractere.	31
mall rats	32

secret santa	33
un bibelou le știe pe toate.	34
dex-ul va fi o rușine	35
notă.	36
cerceii	37
rămâi la geam	38
frica.	39
greuceanu	40
duminică – 7 februarie, teatru.	41
latent	42
film tăiat	43
de la bleumarin la crem.	44
ovi, nu te supăra	46
beată	47
lentile	48
rezervă	49
1 carte	51
băi vasile.	52
adi mutu	53
dincolo	54
două secunde	55
există momente	57
imigranți.	58
framed	59
adevăr sau provocare	60
măsurători	61
banc.	62

nu mă întreba ce vor	63
păcat	64
nu-mi plătesc țigările	65
lasă	66
hi.hi.	67
bis factor.	68
câtă schismă, atâta love	69
am trei părinți:	70
aici nu	71
buburuze uscate prin sertare	72
să nu mai aud	73
n-a plouat deloc	74
nu fă aia / nu fă aia	76
mergeam	77
/china/	78
ia-mă în serios	79
plouă sunt un geniu	80
pursuit	81
don't look	82
club A	83
str. mihai eminescu	84
private	85
rămânem prieteni	86
Silviu al treilea	88
trimite mai bine	89
punct	90
pădurea de stejari	91

dr. cioc	92
lucruri inteligente	93
camuflaj	94
profesor	95
unfolding status	96
stencil	97
shape poem	99
privește.	100
plouă	102
status update	103
sigur pe mine	104
revin	105
a movie about childhood	106
untitled	107
***	108
capital	109
capital 2	110
toți lucrează.	111
poate m-am plictisit	112
BONUS	113
BONIBONUS	116

Casa de
Pariuri
literare

www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro

ISBN 978-606-990-042-0

9 786066 990042

„ca atunci când am scos 3 milioane cu cardul / pentru poezie”: iată inima acestei enciclopedii a duioșiei funny, specifice flow-ului celui mai rafinat și mecher: un Seinfeld copil amuzându-se pe interior, *stau jos și tac* de Iulian Leonard e laboratorul de livrare a celor 5 secunde de rai tare, în care poți simți, pe bune, parfumul din gimnaziu impregat în băine. Există și reflexivitate de matur, autosubminându-se fericit printre botaniști, statementuri eliberatoare, proiecții dezamăgite, sfaturi trendy-candide, în your face precum niște reclame întoarse, care să-ți ucidă fraierul plicticos din viață. E susceptibilitatea privirii dragăstoase doar cu haosul unor personaje (-peisaje) la fel de mulțumite și bizare ca și cele din filmele lui Jarmusch sau literatura lui Leac. O carte care te face, în sfârșit, să tânjești pentru lumea a asta!

cosmina moroșan